

gjort gjældende, grunder sig paa en Betragtning af de factiske Forhold og navnlig paa den Opfattelse, der gjorde sig gjældende i det Udvalg, der i sin Tid afgav Betænkning over Instruxen for Statsrevisorerne for Finantsaaret 1855—56. Den seer tillige hen til, at det i sig selv er i højeste Maade vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at dele et Statsregnskab i to Dele saaledes, at man skulde kunne sige, at den ene Deel, nemlig den, der gaar fra 1ste April indtil 1ste October 1855 skulde Rigsdagens Revision revidere, medens den anden Deel skulde, forsaavidt det Fælles angaar, alene tilkomme Fællesstatens Revision. Dette er i sig selv en meget vanskelig Ting, men det bliver dog endnu vanskeligere, naar man betænker, at den hele supplerende Virksomhed, som den lovgivende Magt har igjennem Tilægsbevillingen, er aldeles gaaget tabt for Rigsdagen med Hensyn til Alt, hvad der vedkommer det Fælles. Vi maae fremdeles tage i Betænkning, at selve Fællesforsætningen har en Paragraph, jeg troer, det er § 54, hvori der ligefrem hjemles Hans Majestæt Ret til, under visse bestemte Former og under særdeles paatrængende Omstændigheder, at udgive provisoriske Finantslove. Jeg troer, at det under en saadan Tingenes Tilstand vilde have været uden al Betydning, om Rigsdagen havde beholdt sig Ret til at revidere en Stump af et Finantsregnskab. Jeg skal derhos tillade mig at henlede det ærede Thing's Opmærksomhed paa en anden Omstændighed, og det er nemlig Thingets Afstemning over Indstillingen til Instrux for Statsrevisorerne for Finantsaaret 1855—56. Jeg veed meget godt, at det Udvalg, som afgav Betænkning over denne Instrux, var deelt i en Majoritet og en Minoritet, og at Majoriteten hylde de Ansøelser, som jeg her har tilladt mig at fremsette, men at Minoriteten derimod forkastede dem. Jeg mindes ogsaa meget godt, at den ærede Formand udtrykkelig gjorde opmærksom paa, efter den Anledning, som Discussionen dertil gav, at der ikke skulde være opgivet nogen Ret, hvad enten Thinget saa stemte i den ene eller anden Retning. Jeg erkjender tilfulde, at det hverken kommer an paa, hvad der yttres i et Udvalg, enten af en Majoritet eller af en Minoritet, og at

det heller ikke kommer an paa, hvad der yttres af enkelte Medlemmer her i Salen, hvad enten det er den reneste Visdom eller det galeste Tøleri, men at det ene og alene kommer an paa Thingets Afstemninger; Thingets Afstemning gif iblandt Andet ud paa, at Istedetfor, at man indtil Finantsaaret 1855—56 bestandede, havde indrømmet Statsrevisorerne 1,600 Rd. i Løn, saa bestemte man nu, at de kun skulde have 1,000 Rd. hver; det er Afstemningens Resultat. Naar jeg nu tillige bringer de Herrer i Erindring, at dette var netop i det Aar, da Heelstatens Forsætning blev vedtagen, og altsaa en stor Mængde af de fælles Anliggender gif bort fra Rigsdagens Indflydelse, saa troer jeg, at naar Thinget vedtager en saadan Forandring netop under saadanne Omstændigheder, hvor det er isærd med at udarbejde en heel ny omfattende Instrux for de Statsrevisorer, saa ligger deri en meget stor Betydning, og jeg kan ikke see anden Betydning deri end den, at Thinget erkjender, at Statsrevisorernes Arbejde er blevet en heel Deel mindre. Jeg skal for Detslikket indskrænke mig hertil og kun anbefale det ærede Thing at forkaste Mindretallets Forslag.

Føberning: Jeg skal med et godt Haab anbefale Thinget at antage Mindretallets Forslag. De ærede ældre Medlemmer her i Forsamlingen kjende, hvad jeg kan ville sige derom; thi jeg har for Aaringer tilbage udtalet mig om det samme Punkt. Det har tidligere ligget for, og dette Mindretallets Forslag er egentlig ikke Andet end et Udtryk af det Forbehold, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) og jeg, hver for sit Vedkommende, tog imod de forskjellige Udtalelser, som da fandt Sted. Jeg har allerede omtalt den Betydning, jeg for mit Vedkommende tillægger dette Forslag. Jeg kan paa ingen Maade sige, at det har samme Betydning for mig som for det andet ærede Medlem af Mindretallet; han kan godt have forstaaet det anderledes, det skal jeg ikke kunne nægte. Saameget kan jeg imidlertid sige, at om denne Side af Forslaget har der ikke været nogen Samtale mellem ham og mig. Jeg gaaer ud fra, at en Finantslov er en Regn-